

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ט ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הוא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָטִיל לְמַסְכָּנִי, וְקָאִים לְעִתִּירִי, דְּהָא מִהֲשָׁתָא יוֹסְפוֹן לְמַחֲטִי קָמִיָּה. אָמַר לִיה יְאֹת שְׁאַלְתָּ וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא וְאָמְרוּ, כִּד בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְפָּרְעָא מִן רְשִׁיעִיָּא וּלְאוּבָדָא לְהוּ מִן עֲלָמָא, כְּדִין יְהִיב לְהוּ שְׁלוֹם, וְאַשְׁלִים לְהוּ בְּכָלָא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבִיו, אָמַר לוֹ, הֲרִי שְׁנִינוּ שְׁעַל שְׁלֹשָׁה חֲטָאֵי הָעוֹלָם הָרַעֲב בָּא לָעוֹלָם, וְכָל הַחֲטָאִים אֵינָם נִמְצָאִים אֶלָּא רַק בְּעֹשִׁירִים, מִשּׁוּם שְׁלָבָם גַּם בָּהֶם, וְלֹא נִמְצָאִים בְּעֲנִיִּים. מָה הַדִּין? שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְרַג אֶת הָעֲנִיִּים וַיַּעֲמִיד אֶת הָעֹשִׁירִים! שֶׁהֲרִי מַעֲכָשׁוּ יוֹסִיפוּ לְחַטָּא לְפָנָיו! אָמַר לוֹ, יָפָה שְׁאַלְתָּ, וְהֲרִי פִרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ, כְּשֶׁרוּצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְרֵעַ מִהֲרַשְׁעִים וּלְאַבְדֵם מִן הָעוֹלָם, אֲזִי נוֹתֵן לָהֶם שְׁלוֹם וּמַשְׁלִים לָהֶם בְּכָל.

אבל תא חזי, דכל בני עלמא לא משתכחין קריבין למלכא עלאה, כאלין מאנין דאיהו אשתמש בהו. ומאן אינון. (תהלים נא) לב נשבר ונדכה. (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח. אליו אינון מאני דמלכא. וכד אשתכח בצורת בעלמא, וכפנא ודינא אתתקף על מסכני, כדין בכאן וגעאז קמי מלכא, וקודשא בריה הוא קריב לון יתיר מכלא, הדא הוא דכתיב, (תהלים כב) כי לא בזה ולא שקץ ענות עני. וכדין קודשא בריה הוא פקיד על מה אתיא כפנא לעלמא. ווי לאינון חייביא דגרמי האי.

תרגום לעברית

אבל בא וראה שכל בני העולם לא נמצאים קרובים למלך העליון, ככלים הללו שהיו משתמש בהם, ומי הם? (תהלים נה) לב נשבר ונדכה. (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח. אלו הם כלי המלך. וכשנמצאת בצרת בעולם והרעב והדין מתחזקים על העניים, אזי בוכים וגועים לפני המלך, והקדוש ברוך הוא מקרב אותם יותר מהכל. זהו שכתוב (תהלים כב) כי לא בזה ולא שקץ ענות עני. ואז הקדוש ברוך הוא פוקד על מה בא הרעב לעולם. אוי לאותם הרשעים שגרמו לזה.

טקסט הזוהר

כד אתער מלכא לאשגחא בעלמא על קלא דמסכני, רחמנא לישזבן מנייהו, ומעולבנייהו, כדין כתיב, (שמות כב) שמוע אשמע צעקתו. שמוע אשמע תרי זמני: חד לאשגחא בקליהון. וחד לאתפרעא מן אינון דגרמין לון האי. הדא הוא דכתיב, ושמעתי כי חנון אני וחרה אפי וגו'. ועל דא בשעתא דכפנא אשתכח בעלמא, ווי לאינון עתירי חייביא, בקליהון דמסכני לקמי קודשא בריה הוא.

כַּשְׁמַתְעוֹרֵר הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם עַל קוֹלוֹת הָעֲנִיִּים, הִרְחֵמָן יַצִּילֵנוּ מֵהֶם וּמַעֲלָבוֹנָם, אַז כָּתוּב (שמות כב) שְׁמוֹעַ אֲשַׁמַּע צַעֲקָתוֹ. שְׁמוֹעַ אֲשַׁמַּע - שְׁתִּי פְעָמִים, אַחַת לְהַשְׁגִּיחַ עַל קוֹלָם, וְאַחַת לְהַפְרֹעַ מֵאוֹתָם שְׁגוֹרָמִים לָהֶם אֵת זֶה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְשַׁמַּעְתִּי כִּי חֲנוּן אָנִי וְחָרָה אַפִּי וְגו'. וְלָכֵן בְּשַׁעֲה שָׁרַעַב נִמְצָא בְּעוֹלָם, אוֹי לְאוֹתָם הָעֲשִׁירִים הִרְשָׁעִים, מִשּׁוֹם קוֹלָם שֶׁל הָעֲנִיִּים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי דְהָהוּא קָרְבָּנָא דְמִסְכָּנָא, קָלִיל (נ"א קהב) מַכְלָא, בְּגִין דְלִפְיָה תְּבִיר, וְאַף עַל גַּב דְחָשִׁיב לְמַחֲטִי, אֲתַעֲבֵר מִנִּיה. דְּהָא דִּי לִיה בְּצַעְרִיהָ, וּדְאִינְשֵׁי בֵיתִיהָ. וְעַל דָּא כָּל קָרְבָּנָא וְקָרְבָּנָא, כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲדוּי, אֲשַׁתְּמוּדְעָן כְּלָהוּ לְגַבִּי כְּהֵנָּא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה שְׁאוֹתוֹ קָרְבָּן שֶׁל הָעֲנִי קַל מִחֲכָל, מִשּׁוֹם שְׁלָבוֹ שְׁבוּר, וְאַף עַל גַּב שְׁחוּשְׁב לַחֲטָא, זֶה עוֹבֵר מִמֶּנּוּ, שְׁהָרִי דִּי לוֹ בְּצַעְרוֹ וְשֶׁל אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ. וְלָכֵן כָּל קָרְבָּן וְקָרְבָּן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוֹ, כָּלָם יְדוּעִים אֶצֶל הַכֹּהֵן.

טקסט הזוהר

עוֹבְדָא בְּהָהוּא עֲתִירָא, דְקָרִיב קָמִי כְּהֵנָּא תִּרְיָן יוֹנִין, כַּד חָמָא לִיה כְּהֵנָּא, אָמַר לִיה, לָאו דִּידָךְ הוּא הָאִי קָרְבָּנָא. אֲתָא לְבֵיתִיהָ וְהָוָה עֲצִיב. אָמְרוּ לִיה אַחֵוֹי אֲמַאי אַתְּ עֲצִיב. אָמַר לָהּ, דְלֹא קָרִיב לִי כְּהֵנָּא קָרְבָּנָא דִּילִי. אָמְרוּ לִיה וּמַאי אִיהוּ. אָמַר לָהּ תִּרְיָן יוֹנִין. אָמְרוּ לִיה, וְהָא מִן מִסְכָּנָא אִיהוּ, וְלָאוּ דִּידָךְ. דְּהָא כְּתִיב, וְאִם דָּל הוּא וְאִין יָדוּ מִשְׁגָּת וְגו'. אֶלָּא קָרִיב קָרְבָּנָהּ. אָמַר לָהּ מַאי אִיהוּ. אָמְרוּ לִיה חַד תּוֹרָא.

מעשה באותו עשיר שהקריב לפני הכהן שני יונים. כשראה אותו הכהן, אמר לו, הקרבן הזה אינו שלך. הלה לביתו והיה עצוב. אמרו לו אחיו, למה אתה עצוב? אמר להם, שהכהן לא הקריב את קרבני. אמרו לו, ומה הוא? אמר להם, שני יונים. אמרו לו, והרי זה של עני, ולא שלך! שהרי כתוב, ואם דל הוא ואין ידו משגת וגו', אלא הקרב קרבנה. אמר להם, ומה הוא? אמרו לו, שור אחד.

טקסט הזהר

אמר להו, ומה כל כך חמירא מחשבה דחטאה. נדרנא, דלא אסלק על לבאי מחשבה דחטאה. מתמן ולהלאה מה עבד. כל יומא אשתדל בסחורתא, ובלילא הוה נאים, כד אתער, הוה קרי לאחוי, ואוליפו ליה מילי דאורייתא, והוה לעי עד דסליק יממא. ואשתכח דאוליף אורייתא, והוה קארי ליה יהודה אחרא. יומא חד איערע ביה רבי ייסא סבא, והוה פריש נכסוי, פלגו למסכני ופלגו לסחורתא על ימא, באינון גברין פרישי ימין. והוה יתיב ולעי באורייתא.

תרגום לעברית

אמר להם, ומה כל כך חמורה מחשבת החטא? נדרתי שלא אעלה על לבי מחשבת חטא. משם והלאה מה עשה? כל יום התעסק בסחורה, ובלילה היה ישן. כשהתעורר, היה קורא לאחיו, ולמדו אותו דברי תורה, והיה לומד עד שיעלה היום, ונמצא שלמד תורה, והיו קוראים לו יהודה האחר. יום אחד פגש בו רבי ייסא סבא, והיה מפריש נכסיו, חצי לעניים וחצי לסחורה על הים עם אותם אנשים שפורשים לימים, והיה יושב ולומד תורה.

פֶּתַח וְאָמַר, (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקִּנִּי. מֵאֵן הוּא קִנִּי. אֲלֵינִי בְּנֵי יִתְרוֹ חֲמוּי דְּמֹשֶׁה, דְּעִבְדוּ קִנְא בְּמִדְבָּרָא, כְּהֵאֵי דְרוּר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים פד) וַדְרוּר קִין לָהּ. בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא. דְּאוּרִייתָא לֹא בַּעֲיָא תַּפְנוּקִין, וְלֹא סְחוּרְתָא, אֲלֵא לְאַעְמְלָא בְּהַ יִמָּא וְלִילִי. בְּגִין כֹּה נִטְלוּ לְמִדְבָּרָא, מַעֲנוּגָא דִּירִיחוֹ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (שופטים א) וּבְנֵי קִנִּי חוֹתֵן מֹשֶׁה עָלוּ מַעִיר הַתְּמָרִים וְגו'.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקִּנִּי. מִי הוּא הַקִּנִּי? אֵלּוּ בְּנֵי יִתְרוֹ, חֲמוּי שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁעָשׂוּ קִין בְּמִדְבָּר כְּמוֹ הַדְרוּר הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים פב) וַדְרוּר קִין לָהּ, כְּדִי לְלַמֵּד תוֹרָה. שֶׁתוֹרָה לֹא צְרִיכָה תַּפְנוּקִים וְלֹא סְחוּרָה, אֲלֵא לַעֲמֹל בְּהַ יוֹמָם וְלַיְלָה. מִשּׁוּם כֹּה נִסְעוּ לְמִדְבָּר מִהַעֲנָג שֶׁל יְרִיחוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שופטים א) וּבְנֵי קִנִּי חוֹתֵן מֹשֶׁה עָלוּ מַעִיר הַתְּמָרִים וְגו'.

טקסט הזוהר

וְאַתָּה עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְּאַהֲבֵי לְמֹשֶׁה בְּבֵיתִיהּ. וּמֹשֶׁה כָּלְלָא דְכָל יִשְׂרָאֵל הָוֵה. וְתוֹ, בְּגִין דְּאוּלִּיף פֶּרֶשְׁתָּא חֵדָא יִתִּיר בְּאוּרִייתָא, וּבְדָא עֲבִיד חֶסֶד עִם יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

וְאַתָּה עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִשּׁוּם שֶׁנֶּתַן לְמֹשֶׁה לְהִנּוֹת בְּבֵיתוֹ, וּמֹשֶׁה הִיָּה כָּלֵל שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְעוֹד, מִשּׁוּם שֶׁלְּמַד פֶּרֶשְׁתָּה אַחַת יוֹתֵר בְּתוֹרָה, וּבְזֶה עָשָׂה חֶסֶד עִם יִשְׂרָאֵל.

אֲמַאי קָא אַתָּא הָכָא מְלֵה דָא בְּמִלְחָמָתָא דְעַמְלָק. אֲלֵא אָמַר שְׂאוּל, כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים, מְכַל שְׂאָר אוּמִין דְּעַלְמָא לֹא הָוּה מֵאן דְּאִזְדּוּג לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל לְקַטְרָגָא לְהוּ, אֲלֵא עַמְלָק, וְהוּא עֶבֶד בֵּישׁ לְיִשְׂרָאֵל וְאַגַּח קֶרְבָּא בְּהוּ, וְאַנְתָּ אַקְדַּמְתָּ לְהוּ שְׁלָם, וְעַבְדַּת חֶסֶד עִם כָּלְהוּ, וּבְגִינִי כִּד לִית אַנְתָּ כְּדָאי לְאַתְחַבְרָא בְּהוּ.

תרגום לעברית

לְמָה בָּא הַדְּבָר הַזֶּה כָּאן בְּמִלְחָמַת עַמְלָק? אֲלֵא אָמַר שְׂאוּל, כְּשִׁיצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, מְכַל שְׂאָר אֲמוֹת הָעוֹלָם לֹא הָיָה מִי שִׁיזְדוּג עִם יִשְׂרָאֵל לְקַטְרֵג לָהֶם, אֲלֵא רַק עַמְלָק, וְהוּא עָשָׂה רַע לְיִשְׂרָאֵל וְעָרַף בָּהֶם קֶרֶב, וְאַתָּה הַקְדַּמְתָּ לָהֶם שְׁלוֹם וְעָשִׂיתָ חֶסֶד עִם כָּלָם, וּמִשּׁוּם כִּד אֵין אַתָּה כְּדָאי לְהַתְחַבֵּר עִמָּהֶם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ט ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא מַה כְּתִיב בֵּיהּ בְּיִתְרוֹ, (שְׁמוֹת יח) וַיִּקַּח יִתְרוֹ חוֹתֵן מֹשֶׁה עוֹלָה וּזְבָחִים לְאֱלֹהִים, דְּהוּא אֶקְרִיב קֶרְבָּנָא לְקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּא לְאַתְגַּיְרָא. מַאי קָא מִיִּירִי. דְּקֶרְבְּנִיהּ

תרגום לעברית

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא מַה כְּתוּב בְּיִתְרוֹ? (שְׁמוֹת יח) וַיִּקַּח יִתְרוֹ חוֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לְאֱלֹהִים, שֶׁהוּא הַקְּרִיב קֶרְבֶּן לְקֹדֶשׁ - בְּרוּךְ-הוּא וּבָא לְהַתְגַּיֵּר. מַה זֶה אוֹמֵר? שֶׁקֶרְבְּנוֹ חָשׁוּב לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַקְּרִיב קֶרְבֶּן לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּתוּב וַיָּבֹא אֶהְרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל לֶחֶם עִם חוֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. לִפְנֵי הָאֱלֹהִים דְּוָקָא. מִכָּאן לְמַדְנֹה, שֶׁכָּל מִי שֶׁמְקַרֵּב קֶרְבֶּן בְּרִצּוֹן הַלֵּב, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַדְמֵן לְעַמְתּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

